

88. РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЯК ФАКТОРУ САМОВИХОВАННЯ У ФОРМУВАННІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ

Л.Д. Бабушка

Національний університет харчових технологій, м. Київ

Нова парадигма освіти сприяє тому, що освіта постає невід'ємним способом життя людини. Накопичення знань не завершується на певному етапі, а продовжується все її життя. Освіта за своєю суттю позначена безперервністю, відтак постає всеохоплюючою за повнотою, індивідуалізованою за часом і спрямованістю. Вона здійснюється як у навчальних закладах, так і в процесі життєдіяльності індивіда, віддає пріоритет самовдосконаленню, самонавчанню та самовихованню. Адже саме у царинах освіти та вихованні зосереджується увага на формуванні здібності студента до саморефлексії. Гуманізм філософії полягає в тому, що вона допомагає людині знати шляхи до самої себе, навчитися пізнавати себе: свої наміри і сподівання з тим, щоб свідомо регулювати їх з огляду розумного вибору добра (антропологічний принцип Сократа «пізнай самого себе»).

Особливість вузівського навчання позначена тим, що основною формою оволодіння науковими й професійними знаннями є самостійна навчально-пізнавальна діяльність студентів, в ході якої студент вчиться робити «вибірку» стосовно способів вирішення завдань, удосконалювати навички реалізації теоретичних знань.

Згідно нової освітньої парадигми незалежно від спеціалізації та характеру діяльності кожен початківець фахівець повинен володіти фундаментальними знаннями, професійними вміннями та навичками діяльності свого профілю, досвідом творчої, дослідницької та соціально-оцінювальної діяльності. Дві останні складові освіти формуються саме в процесі самостійної роботи студентів, яка є підсумком всіх інших видів навчальної роботи. Окрім того, самостійна робота має виховне значення: вона формує самостійність не тільки як синтез умінь і навичок, а як рису характеру, що відіграє істотну роль у структурі особистості сучасного спеціаліста вищої кваліфікації.